

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal da først beklage, at man fra socialdemokratiets side ikke ønsker helt at følge det forlig, som man har indgået, i alt fald harcellerer man over, at man nu vil ophæve 2½ pct. afgiften, som var en del af forliget. Når man så knytter dette sammen med de foranstaltninger, vi i den senere tid har foretaget, så synes jeg, det er en mærkværdig sammenblanding.

Jeg skal indrømme, at vi har prøvet på at forhindre, at lovforslaget kom for i salen, af hensyn til kapitalvindingsskatten. Det har socialdemokratiet også, men jeg tror nok, intentionerne har været forskellige med hensyn til dette. Jeg indrømmer gerne, at vi har været enige om at forhindre, at det kom for her i salen, men da socialdemokratiet gik i baglås, har vi i det nye forlig ønsket at være med til at få det frem her i salen, så vi kunne komme videre i lovgivningsarbejdet og med hensyn til de foranstaltninger, som er nødvendige for at sanere dansk økonomi.

Vi har altid sagt, at 2½ pct. afgiften er et stavnsbånd, som lægges på folk, og man må da sige, at det undertiden bremser egnsudviklingen, at folk skal betale denne afgift, når de skal flytte fra en egn til en anden. Det er da ganske urimeligt, at man vil forlange, at vi skal udflytte statsinstitutioner og så sige til folk: ja tak, vi vil gerne have 2½ pct. af jeres hushandel. Det er da ganske urimeligt. Det er et stavnsbånd, og derfor har vi fra første færd ønsket loven ophævet, men vi ønskede den ikke ophævet, hvis det var sådan, at man skulle komme fra asken og i ilden ved, at man ad kapitalvindingsvejen ville inddrage endnu mere fra husejeren, end 2½ pct. afgiften giver.

Med hensyn til det ændringsforslag, som er stillet, må vi fra kristeligt folkeparti sige, at vi afviser dette ændringsforslag. Vi anser den 1. oktober for en rimelig dato at ophæve denne afgift på.

Henning Philipsen var lidt betænkelig ved det nye forlig og ved sammensætningen. Jeg synes jo nok, at hr. Henning Philipsen ved andre lejligheder ikke har været så bange for at udnytte det flertal, som kunne komme også fra fremskridtspartiet. Hvorfor skulle vi andre så være så bange for at udnytte det flertal, der kunne fremkomme? Jeg synes, det er en ganske urimelig betragt-

ning med hensyn til at få et flertal i denne sal. De er ligeligt valgt alle sammen.

Med hensyn til dette, at vi har indgået et forlig om, at lejerne i den ældre boligmasse nu skal til at betale for dette og parcelhusejerne skal slippe, vil jeg sige: ja men det står ingen steder, og det er ikke fastslået nogen steder i nogen som helst overenskomst imellem nogen parter. Vi har ønsket i vores boligdebat at tage hele dette problem op i sammenhæng. Skal man hæve lejen i den ældre boligmasse, hvad jeg ikke har spor imod, så må man selvfølgelig også på parcelhusområdet betale sin del af udgiften. Der bliver en sammenhæng mellem de to dele. Derfor synes jeg, det er urimeligt at fremkomme med de påstande, at vi ville være med til at lægge byrder på folk, der er lejere; og lette dem for ejere. Det er, synes jeg, en urimelig påstand at komme med i denne sammenhæng.

Men lad mig slutte her og sige, at nu kom forslaget endelig i salen, og vi ønsker selvfølgelig at støtte dette forslag om ophævelse af 2½ pct. afgiften, endda af fuldt hjerte.

Kaj Hansen (DKP):

Da 2½ pct. afgiften blev skabt, troede forslagsstillerne vel på, at det ville virke dæmpende på inflationen. Men nu, hvor vi kan konstatere værdistigninger på jord og faste ejendomme på ca. 5 mia kr. pr. måned, er der vel ikke nogen, der tror på, at denne 2½ pct. afgift virker inflationsdæmpende. Sandheden er jo, at vi har alle tiders største inflation og jordspekulation. Derfor er 2½ pct. afgiften ikke inflationbekæmpende, men nu er spørgsmålet, da den indbringer et provenu på ca. 500 mill. kr., hvem der så skal betale dem. Vi har fremsat et forslag om tinglysning af kapitalværdistigninger på jord og faste ejendomme som en offentlig prioritet. Herved ville værdistigningerne blive indefrosset. Det betyder, at det meget omtalte overforbrug vil blive umuliggjort, og dermed vil de egentlige kilder til underkuddet på betalingsbalancen være stoppet.

For parcelhusejerne betyder vort forslag jo kun, at papirværdistigningerne fortsætter med at være papirpenge. De kan ikke friste, og selv om de gør det, vil disse papirpenge alligevel ikke kunne belånes og realiseres, og en indefrysning af værdistigningerne vil til-